

ROZKOCHANIE SIĘ (1) *sb n*

I sg rozkochani(e)m sie.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. rozkochać się.

*Oddanie się z upodobaniem [w czym]: W tych tedy cnotach wyższey miánowanych [mądrości, sprawiedliwości i męstwie]/ miłośnik Oyczyzny rozkochywać się ma [...]/ bo zá rozkochaniem się w nich/ będzie náfládcą thego wżytkiego czego ony potrzebią *Phil D2*.*

Cf ROZKOCHAĆ SIĘ